

Zie, mijn belofte..... (Hand. 1, 1 -11 en Lc. 24,46-53)

'Mannen, wat staan jullie daar toch naar de hemel te kijken?' Je kunt je voorstellen dat de twee mannen die de woorden spraken er wat ironie doorheen lieten klinken. 'Wat staan jullie daar nou te kijken?'

Maar pas op: altijd als Lucas engelen of mannen in witte gewaden ten tonele voert, is het opletten geblazen. Want die figuren geven aan dat op die plek een gebeurtenis volgt, belangrijk is.

Als Jezus geboren wordt, is het de engel die de herders uitlegt wat er eigenlijk te gebeuren staat.

Als de vrouwen bij het graf van Jezus komen en het graf leeg vinden, krijgen ze van twee mannen in schitterende gewaden te horen dat ze bij het graf niets te zoeken hebben, omdat de Levende daar niet te vinden is.

En als de Verrezenen uit het zicht van de leerlingen in de wolk verdwijnt, wijzen ze op waar het te doen is, waar het verhaal verder gaat.

Hemelvaart is geen eindpunt maar een nieuw begin. Wat beschreven is, is geen reportage, geen beschrijving van hoe die hemelvaart gebeurd is – ruimtevaarders komen immers niet in de hemel terecht, en als je naar New York vliegt kom je hooguit in de Nieuwe wereld, - maar het is een verhaal met een boodschap.

Wat de eerste gelovigen met zekerheid wisten en doorvertelden was dat Jezus niet meer hier is, verdwenen uit de wereld van de mensen, maar elders, op een andere en veel sterkere manier leeft, dan mensen op aarde leven.

Dat hebben ze uitgedrukt in de bekende formules, die wij vandaag nog steeds vaak herhalen: 'Die opgestegen is ten hemel, zit aan de rechterhand van God, de almachtige Vader.'

En de woorden 'hemel' en 'hemelvaart' blijven wij gebruiken, want we hebben geen betere om uit te drukken dat er een werkelijkheid is die ons te boven en te buiten gaat. Er zijn er geen betere woorden om te blijven weten dat de horizon van een mensenleven niet beperkt is tot de tijd en ruimte tussen geboorte en dood.

Maar dan verder: Het heeft geen zin voor de apostelen en het heeft geen zin voor ons, om ons vast te klampen aan wat we niet kunt vasthouden. Wat zouden we naar de hemel staren?

Het feest van vandaag maakt ons tot mensen van de aarde, gunt ons geen blik op het rijk van God in de hemel – dat van de engelen en de aartsengelen, de tronen, de machten en de krachten - maar op het rijk van God op aarde, dat werk dat Jezus op aarde begonnen is: een rijk van gerechtigheid, een stad van vrede, veilig en gastvrij, waar alle volken tezamen komen; een huis met vele woningen, waarin mensen volgens Gods bestemmingsplan uitzien op een goed, wijd land, boomgaarden en tuinen, honderdvoudig in bloei.

Dat werk, die realisering van de zaak van zijn hart, vertrouwt Hij toe aan ons allen, te beginnen met de leerlingen die nog in trance zijn om wat ze zagen, en nog met beide benen op de aarde moeten terugkeren. Voor dat werk wordt ons gevraagd het leven te delen, liefdevolle zorg op ons te nemen voor kwetsbare mensen, in de verre wereld, maar nog meer onmiddellijk om ons heen.

Kunnen wij dat? Lukt ons dat? Jezus laat ons los.

De verschijningen na Pasen hebben bedoeld te laten doordringen dat het bijna gebeurd is. Jezus laat ons los, wij moeten in geloof volwassen worden, op eigen benen staan. En: Ja, zegt Jezus, jullie kunnen het, je moet daarin vertrouwen hebben.

En om dat vertrouwen op te bouwen geeft Hij ons tien dagen tot de Geest komt.

Dan kunnen we intussen door onze angsten heen tot het geloof komen in onze mogelijkheden. Als je geen vertrouwen hebt dat je het kunt, ga je voor geen enkele zaak.

De door mij zeer bewonderde en geliefde paus Joannes XXIII getuigde elke keer weer van vertrouwen in mensen en vertrouwen in God en er doen ontzettend veel anekdotes over hem de ronde. Een van de mooiste vind ik de volgende:

Joannes is tot paus gekozen en hij ziet er als een berg tegenop. Die taak is hem te machtig. Hij kan de nacht na zijn uitverkiezing de slaap niet vinden. 's Morgens staat hij in alle vroegte maar op en gaat aan het werk. De avond van de tweede dag is hij echt doodop en gaat dus vroeg naar bed. Weer kan hij de slaap niet vinden.

Maar dan komt hij tot bezinning. Hij zegt tegen zichzelf, maar dan vast in het Latijn: Angelo; hij had altijd zo geheten en was aan zijn nieuwe naam nog niet gewend, 'Angelo, nu is het genoeg.' Hij haalt nog eens adem en zegt dan: 'Heer, het is Uw kerk. Ik ga slapen.'

Wat een vertrouwen. Want hij kón slapen.

De bijbel is één groot verhalenboek over het vertrouwen van mensen in God. En nog belangrijker, vertrouwen van God in mensen. Lees hoe Mozes met God sprak, zoals een vriend met een vriend spreekt; lees waarom Joshua zeven maal om de muren van Jericho trekt; lees hoe mensen vanuit hun ellende op Jezus vertrouwen. Aan twee blinden die naar Hem toekomen vraagt Hij: 'Hebt u er vertrouwen in dat ik dit kan doen? Zodra ze bevestigend antwoorden kunnen ze weer zien.

Paus Joannes kón slapen omdat hij erop vertrouwde dat God de noden van de mensen al lang had gezien. De kern van Jezus' handelen is dat Hij zag wie de blinden, de lammen, de melaatsen van zijn tijd waren die afgeschreven waren. Ze werden genezen, niet in de eerste plaats omdat zij in Hem geloofden, maar omdat Hij in hen geloofde, hen opmerkte, zag wie ze waren. Zijn geloof, Zijn vertrouwen tegen beter weten in, want blinden kunnen het gezicht niet terug krijgen, dat weet iedereen, dat vertrouwen kan wonderen verrichten.

Negen dagen – een noeven nog - en dan zal het Pinksteren zijn.

Dan zijn wij aan de beurt om ons door de Geest in beweging te laten zetten.

Met Pinksteren voelden de apostelen een kracht waarvan ze niet dachten dat ze die in zich hadden. Zal die kracht ons uit het alledaagse halen? Waar moeten wij beginnen? Is het geen onbegonnen werk? Er zijn zo veel mensen in de wereld die gevoed en gekleed moeten worden.....

Geen excuus. Jezus liet zich daar in ieder geval niet door ontmoedigen. Hij werd niet moedeloos, zuchtend over alle ellende, pessimistisch, angstig in zichzelf gekeerd; nee: met een bepaald soort zorgeloosheid ging hij aan de slag. Volgens het Joodse gezegde: 'Wie één mens redt, heeft de wereld gered.'

Als wij ook zo gewoon aan de slag gaan, mogen wij ook vertrouwen op wat Jezus in het Mattheusevangelie zegt: 'Jullie hemelse Vader weet wel wat jullie nodig hebben.'

Dan zal het ook met ons goed komen.